

XI. ROZWAŻANIE NA LISTOPAD

Najświętsze Serce Jezusa, przyjdź Królestwo Twoje!

Uroczystość Wszystkich Świętych, którą obchodzimy 1-go listopada jest dobrą okazją, by pomyśleć o własnej drodze do świętości – a tą drogą bez najmniejszych wątpliwości jest prawdziwa miłość do Pana Jezusa, którą na różne sposoby staramy się realizować w naszym życiu. Przepięknie ukazuje nam to Czcigodna Służebnica Boża Rozalia Celakówna w następujących słowach na ten temat: „*Miłość musi kierować każdym moim krokiem, w ogóle każdym moim tchnieniem, by wszystkie moje czyny, poczynania były przepojone miłością. Miłość każe zapomnieć o sobie, (...) wszelkie przykrości przyjmować w zjednoczeniu z cierpieniami Pana Jezusa i ofiarować je Ojcu Niebieskiemu za cały świat, o przyjście Królestwa Chrystusowego do dusz, by Jezus był poznany i ukochany przez cały świat, a przede wszystkim przez nas*”¹. Na te pragnienia serca Rozalii Pan Jezus odpowiada w następujący sposób: „*Dziecko, świętość to nic innego tylko miłość; tej miłości dowiedziesz mi w twym życiu ukrytym, pełnym krzyżów i ofiar*”².

4 lipca 1938 roku Rozalia, będąc na urlopie w domu rodzinnym w Jachówce, przeżywa mistyczną wizję pęknięcia kuli ziemskiej. W tym momencie staje przed nią postać pełna powagi i majestatu, która zbliża się i przekazuje następujące treści: „*To jest kula ziemska*”. (...) Następnie powiedział: „*Moje dziecko, za grzechy i zbrodnie (wymieniając zabójstwa i rozpustę) popełnione przez ludzkość na całym świecie ześle Pan Bóg straszne kary. Sprawiedliwość Boża nie może znieść dłużej tych występków. Ostoją się tylko te państwa, w których Chrystus będzie królował. Jeżeli chcecie ratować świat, trzeba przeprowadzić Intronizację Najświętszego Serca Jezusowego we wszystkich państwach i narodach na całym świecie. Tu i jedynie tu jest ratunek (...). Oświadczam ci to, moje dziecko, jeszcze raz, że tylko te państwa nie zginą, które będą oddane Jezusowemu Sercu przez Intronizację, które Go uznają swym Królem i Panem. Przyjdzie straszna katastrofa na świat jak teraz zobaczysz*”. W tej chwili powstał straszny huk. Owa kula pękła. Z jej wnętrza wybuchł ogromny ogień; za nim poląła się obrzydliwa lawa jak z wulkanu, niszcząc doszczętnie wszystkie państwa, które nie uznały Chrystusa. (...) Po tym Rozalia usłyszała jeszcze głos owego tajemniczego mężczyzny: „*Państwa oddane pod panowanie Chrystusa i Jego Boskiemu Sercu dojdą do szczytu potęgi i będzie już jedna Owczarnia i jeden Pasterz*”³. Po tych słowach

¹ Rozalia Celakówna, *Wyznania z przeżyć wewnętrznych*, Wydawnictwo WAM, Kraków 2007, s. 407.

Por. także: Ks. Władysław Kubik SJ, *Świętość to miłość – „Mała droga” Rozalii Celakówny*, Wydawnictwo WAM, Kraków 2021, ss. 72-73.

² Rozalia Celakówna, *Wyznania z przeżyć wewnętrznych*, Wydawnictwo WAM, Kraków 2007, s. 407.

³ Tamże, ss. 88-89.

wszystko znikło. Tę wizję pęknięcia kuli ziemskiej, którą przeżyła Rozalia ponad rok przed wybuchem II wojny światowej, cytuję za księdzem profesorem Władysławem Kubikiem⁴, abyśmy uświadomili sobie: jak ważne jest *Dzieło Boże*, jakim jest Intronizacja Najświętszego Serca Pana Jezusa, jak ważne jest Jego królowanie w naszych sercach, rodzinach, parafiach, całej Ojczyźnie i świecie, i jak ważne jest wezwania Jezusa do wynagradzania i składania dobrowolnych ofiar ze swojego życia w tej intencji.

W tym kontekście każdy z nas zadaje sobie pytanie: **Cóż ja mogę dzisiaj uczynić, by jak najlepiej odpowiedzieć na to Jezusowe wezwanie, aby królował w każdym wymiarze życia człowieka i aby skutecznie utwierdzać Jego królestwo wokół nas?** Pytanie to wydaje się szczególnie ważne – wszak w ostatnią niedzielę listopada będziemy przeżywać w liturgii doroczną uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata.

Najpierw trzeba **usilnie starać się o własną świętość**. Moje serce ma być tronem dla Jezusa, więc potrzeba przewycięzać wszelki grzech, który się temu sprzeciwia. Królowanie Jezusa w naszych sercach, rodzinach i szerszych społecznościach jest nierozłącznie związane z wezwaniem do nawrócenia. Chciejmy w tym duchu, zwłaszcza podczas modlitwy różańcowej, rozważać trzecią tajemnicę światła *Głoszenie Królestwa Bożego i wezwanie do nawrócenia*.

O własne czyste serce i święte życie **należy się zawsze usilnie modlić, prosząc o wsparcie z nieba, bo bez łaski Bożej sami nie jesteśmy w stanie niczego osiągnąć**. W *Modlitwie Pańskiej*, której nauczył nas Pan Jezus, zanim poprosimy o chleb codzienny, o sprawy doczesne, wcześniej wypowiadamy wielkie wołanie do Boga *Przyjdź Królestwo Twoje!* Wymowne są słowa, które wypowiedział na ten temat sam Pan Jezus: **„Starajcie się naprzód o królestwo Boga i o Jego sprawiedliwość, a to wszystko będzie wam dodane”** (Mt 6, 33). Niech nasze modlitwy, zwłaszcza przed Najświętszym Sakramentem, będą dla nas wezwaniem, aby utwierdzać królowanie Jezusa w każdym wymiarze naszego życia.

W postawie modlitwy, a przede wszystkim z czystym sercem, **staramy się wychodzić do naszych bliźnich**. Najpierw wychodzimy do najbliższych – w naszych rodzinach, we wspólnotach Dzieła, ponieważ często się zdarza, że nawet najbliżsi odchodzą od Pana Jezusa i nie podążają w życiu ku świętości. Trzeba się ciągle pytać: Co mogę jeszcze uczynić, aby Chrystus królował nie tylko w moim sercu, ale i w sercach bliźnich? Pan Jezus na początku swojej publicznej działalności dał nam wspaniały program, można powiedzieć – jak słyszałem u jednego kaznodziei – konstytucję Królestwa Bożego. Programem tym jest wygłoszone *Kazanie na górze*, a szczególnie zawarte na początku tej wielkiej mowy Jezusa *błogosławieństwa ewangeliczne*. Są one wielkim wezwaniem dla nas, aby uczynić coś więcej dla Pana Jezusa, niż tylko to, co

⁴ Ks. Władysław Kubik SJ, *Świętość to miłość – „Mała droga” Rozalii Celakówny*, Wydawnictwo WAM, Kraków 2021, s. 105.

wynika z mojego obowiązku. Sam Jezus nie tylko wygłosił te *błogosławieństwa*, ale doskonale je wypełnił. Podobnie realizowała tę naukę Maryja i wszyscy święci, dlatego właśnie ta Ewangelia jest czytana w liturgii Kościoła 1-go listopada – w uroczystość Wszystkich Świętych. Taką postawę ukazała nam również poprzez swoje piękne życie Czcigodna Służebnica Boża Rozalia Celakówna.

Na zakończenie przypomnijmy sobie i rozważmy pokrótce trzy ostatnie wezwania z *Litanii do Najświętszego Serca Pana Jezusa*: „**Serce Jezusa, zbawienie ufających Tobie**”, „**Serce Jezusa, nadziejo w Tobie umierających**”, „**Serce Jezusa, rozkoszy wszystkich świętych**” w świetle słów św. Jana Pawła II. Te trzy wezwania są doskonale splecione z listopadową zadumą nad końcem ziemskiego życia i podsumowaniem postawy chrześcijanina, który wie, że poprzez wierną ufność i nadzieję położoną w Bogu – dąży do radosnego zjednoczenia z kochającym Bogiem, które tak opisuje święty Papież: „**Życie w niebie jest doskonałym, nieprzemijającym, intensywnym udziałem w miłości Boga – Ojca, Syna i Ducha Świętego, jest pełnym objawieniem wewnętrznej istoty Chrystusa oraz przejściem do owej pełni życia i miłości, która wypływa z Jego Serca. W niebie błogosławieni oglądają ziszczenie wszystkich swoich pragnień, spełnienie wszystkich prorocत्व, zaspokojenie tęsknoty za szczęściem i realizację wszystkich swych dążeń**”⁵. Dla świętych w niebie Serce Chrystusa jest tą przestrzenią, w której trwają w miłości i czerpią z niej nieskończoną radość. Boskie Serce Jezusa – dodaje Jan Paweł II – gasi wszelkie nieskończone i tajemnicze pragnienia ludzkich serc. To wielkie pragnienie człowieka, które wyrażają słowa ostatniej księgi Pisma Świętego – Apokalipsy św. Jana: „**Przyjdź Panie Jezu**” (Ap 22, 20), w niebie ujawnia się w oglądaniu Pana twarzą w twarz oraz w połączeniu życia – Chrystusa w błogosławionych i błogosławionych w Chrystusie⁶.

Prośmy wstawiennictwa wszystkich świętych i umacniajmy się przykładem Czcigodnej Służebnicy Bożej Rozalii Celakówny, aby dążyć do prawdziwej świętości. Przybliżajmy królowanie Jezusa Chrystusa poprzez ciągłe wyzwalanie się z własnych grzechów, gorliwą modlitwę i wszelkie apostolstwo, jakie podejmujemy w Dziele Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa. **Najświętsze Serce Jezusa, przyjdź Królestwo Twoje!**

o. Andrzej Zajac CSsR

⁵ Słowa papieża Jana Pawła II wypowiedziane podczas modlitwy *Anioł Pański* w dniu 5 listopada 1989 roku, w: *Serce Jezusa w dokumentach Kościoła*, s. 381.

⁶ Por. Tamże, ss. 381-382.